

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

28 février 2007

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait afin d'instaurer le dessaisissement obligatoire du tribunal de la jeunesse en cas de récidive d'infractions graves commises par un mineur de plus de 16 ans

(déposée par M. Philippe Monfils)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

28 februari 2007

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, teneinde te voorzien in de verplichte onttrekking van de zaak aan de jeugdrechtbank in geval van herhaling van zware misdrijven door een minderjarige van meer dan 16 jaar

(ingediend door de heer Philippe Monfils)

RÉSUMÉ

L'auteur de la proposition de loi entend rendre automatique le dessaisissement du tribunal de la jeunesse au profit de la juridiction compétente en vertu du droit commun lorsque le mineur de plus de seize ans est en état de récidive d'infractions graves.

SAMENVATTING

De indiener van het wetsvoorstel streeft ernaar dat de zaak automatisch aan de jeugdrechtbank wordt onttrokken en wordt overgedragen aan het krachtens het gemeen recht bevoegde gerecht als de minderjarige die ouder is dan 16 jaar bij herhaling zware misdrijven pleegt.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Questions et Réponses écrites</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Séance plénière</i>
<i>COM :</i>	<i>Réunion de commission</i>
<i>MOT :</i>	<i>Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

<i>DOC 51 0000/000 :</i>	<i>Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
<i>QRVA :</i>	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
<i>CRABV :</i>	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
<i>CRIV :</i>	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
<i>PLEN :</i>	<i>Plenum</i>
<i>COM :</i>	<i>Commissievergadering</i>
<i>MOT :</i>	<i>Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait protège les mineurs commettant des infractions en se fondant sur l'espoir, souvent réalisé, que des mesures de garde, de prévention ou d'éducation permettent au jeune de se rendre compte de la gravité de ses actes et de l'amener à sortir du cercle de la délinquance.

Une soupape existe néanmoins. La loi sur la protection de la jeunesse a prévu que, en ce qui concerne un mineur de 16 à 18 ans ayant commis un fait qualifié infraction, le tribunal de la jeunesse, peut se dessaisir s'il estime que les mesures de protection sont inadéquates.

Il reste dans cet arsenal de gradation des moyens, un sérieux problème: un mineur ayant commis des faits susceptibles de peines criminelles s'il était majeur et poursuivant son parcours de délinquant grave jusqu'à 18 ans a-t-il toujours droit à la protection prévue par la loi sauf dessaisissement éventuel? Nous ne le pensons pas.

Lorsqu'à 16 ans, on a commis des actes gravement répréhensibles et qu'au surplus, on «récidive» après cet âge, c'est que les mesures de protection n'ont entraîné aucun effet. Faut-il alors attendre un dessaisissement aléatoire pour que le mineur de plus de 16 ans rende des comptes à la Justice? Un long parcours criminel ne peut pas conduire à la protection au-delà d'un âge où la perception de ses actes est entière.

Le dessaisissement éventuel est donc insuffisant.

La présente proposition de loi prévoit le dessaisissement d'office si le fait qualifié infraction aurait été susceptible d'entraîner une peine criminelle visée aux articles 8 à 11 du Code pénal si la personne ayant commis l'infraction était majeure et pour autant que le mineur ait commis, antérieurement une ou plusieurs infractions susceptibles d'entraîner une peine de 6 mois de prison ou plus.

Philippe MONFILS (MR)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade beschermt de minderjarigen die misdrijven plegen, waarbij wordt uitgegaan van de, vaak vervulde, hoop dat de jongere zich dankzij de maatregelen van bewaring, preventie of opvoeding bewust zal worden van de ernst van zijn daden en dat ze hem ertoe zullen aanzetten uit de spiraal van de delinquentie te raken.

Er bestaat nochtans een andere uitkomst. De wet op de jeugdbescherming bepaalt dat de jeugdrechtbank, in het geval van een minderjarige tussen 16 en 18 jaar die een als misdrijf omschreven feit heeft gepleegd, de zaak uit handen kan geven als ze vindt dat de maatregelen van bescherming onaangepast zijn.

Dat gegradueerde geheel van middelen doet echter nog een ernstig probleem rijzen: heeft een minderjarige die feiten heeft gepleegd waarvoor, mocht het om een meerderjarige gaan, criminele straffen kunnen worden opgelegd en die tot de leeftijd van 18 jaar zware misdaden blijft plegen, nog recht op de bescherming waarin de wet voorziet, behalve eventuele onttrekking? Wij menen van niet.

Als men 16 jaar oud is, men daden heeft gepleegd waarop zware straffen staan en men bovendien na die leeftijd recidiveert, betekent dit dat de beschermingsmaatregelen niets hebben uitgehaald. Moet men dan wachten op een onzekere onttrekking opdat de minderjarige van meer dan 16 jaar rekenschap aflegt voor de rechtbank? Een lange criminele loopbaan mag niet er niet toe leiden dat iemand wordt beschermd nadat hij een leeftijd heeft bereikt waarop hij zich ten volle bewust is van zijn daden.

De eventuele onttrekking is dus ontoereikend.

Dit wetsvoorstel voorziet in de ambtshalve onttrekking zo het als misdrijf omschreven feit een in de artikelen 8 tot 11 van het Strafwetboek bedoelde criminele straf met zich zou kunnen hebben gebracht, mocht de dader meerderjarig zijn geweest, en voor zover de minderjarige voordien een of meer misdrijven heeft gepleegd waarvoor een gevangenisstraf van 6 maanden of meer kan worden opgelegd.

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée par l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 38 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacé par la loi du 2 février 1994 et modifié par la loi du 10 août 2005, il est inséré entre l'alinéa 1er et l'alinéa 2, un alinéa, rédigé comme suit:

«Toutefois, le dessaisissement est prononcé d'office lorsque le fait qualifié infraction est passible d'une peine criminelle visée aux articles 8 à 11 du Code pénal lorsqu'il est commis par une personne majeure et pour autant que le mineur ait commis, antérieurement une ou plusieurs infractions susceptibles d'entraîner une peine de six mois de prison ou plus.».

12 février 2007

Philippe MONFILS (MR)

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 38 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade, vervangen bij de wet van 2 februari 1994 en gewijzigd bij de wet van 10 augustus 2005, wordt tussen het eerste en het tweede lid een lid ingevoegd, luidende:

«De onttrekking wordt echter ambtshalve uitgesproken zo het als misdrijf omschreven feit een in de artikelen 8 tot 11 van het Strafwetboek bedoelde criminele straf met zich brengt indien het wordt gepleegd door een meerderjarige en voor zover de minderjarige voordien een of meer misdrijven heeft gepleegd waarvoor een gevangenisstraf van zes maanden of meer kan worden opgelegd.».

12 februari 2007

ANNEXE

BIJLAGE

TEXTE DE BASE

Loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

TITRE II

Protection judiciaire

CHAPITRE III

Des mesures de protection des mineurs

Section 2

Des mesures à l'égard des mineurs

Art. 38¹

[Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuites devant la juridiction compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu.

La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article [433*bis* du Code pénal].

Toute personne qui a fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du lendemain du jour de sa condamnation définitive par la juridiction compétente.]

¹ L'article 38 est abrogé par l'art. 6 de la L. du 15 mai 2006 (*M.B.*, 2 juin 2006 (deuxième éd.)), en vigueur à une date à fixer par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2009 (art. 28).

TEXTE DE BASE ADAPTÉ À LA PROPOSITION

Loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait

TITRE II

Protection judiciaire

CHAPITRE III

Des mesures de protection des mineurs

Section 2

Des mesures à l'égard des mineurs

Art. 38²

[Si la personne déférée au tribunal de la jeunesse en raison d'un fait qualifié infraction était âgée de plus de seize ans au moment de ce fait et que le tribunal de la jeunesse estime inadéquate une mesure de garde, de préservation ou d'éducation, il peut par décision motivée se dessaisir et renvoyer l'affaire au ministère public aux fins de poursuites devant la juridiction compétente en vertu du droit commun s'il y a lieu.

Toutefois, le dessaisissement est prononcé d'office lorsque le fait qualifié infraction est passible d'une peine criminelle visée aux articles 8 à 11 du Code pénal lorsqu'il est commis par une personne majeure et pour autant que le mineur ait commis, antérieurement une ou plusieurs infractions susceptibles d'entraîner une peine de six mois de prison ou plus.³

La disposition qui précède peut être appliquée même lorsque l'intéressé a atteint l'âge de dix-huit ans au moment du jugement. Il est dans ce cas assimilé à un mineur pour l'application des dispositions du chapitre IV du présent titre, ainsi que de l'article [433*bis* du Code pénal].

Toute personne qui a fait l'objet d'une décision de dessaisissement prononcée en application du présent article, devient justiciable de la juridiction ordinaire pour les poursuites relatives aux faits commis à partir du lendemain du jour de sa condamnation définitive par la juridiction compétente.]

² idem

³ Art. 2

BASISTEKST

Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

TITEL II

Gerechtelijke bescherming

HOOFDSTUK III

Maatregelen ter bescherming van de minderjarigen

Afdeling 2

Maatregelen ten aanzien van de minderjarigen

Art. 38¹

[Indien de persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat.

De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel [433*bis* van het Strafwetboek].

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.]

¹ Artikel 38 wordt opgeheven bij art. 6 W. 15 mei 2006 (B.S., 2 juni 2006 (tweede uitg.)), met ingang van een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op 1 januari 2009 (art. 28).

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL

Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade

TITEL II

Gerechtelijke bescherming

HOOFDSTUK III

Maatregelen ter bescherming van de minderjarigen

Afdeling 2

Maatregelen ten aanzien van de minderjarigen

Art. 38²

[Indien de persoon die wegens een als misdrijf gekwalificeerd feit voor de jeugdrechtbank is gebracht, op het tijdstip van het feit ouder dan zestien jaar was en de jeugdrechtbank een maatregel van bewaring, behoeding of opvoeding niet geschikt acht, kan zij de zaak bij een met redenen omklede beslissing uit handen geven en ze naar het openbaar ministerie verwijzen, met het oog op vervolging voor het gerecht bevoegd krachtens het gemeen recht als daartoe grond bestaat.

De onttrekking wordt echter ambtshalve uitgesproken zo het als misdrijf omschreven feit een in de artikelen 8 tot 11 van het Strafwetboek bedoelde criminele straf met zich brengt indien het wordt gepleegd door een meerderjarige en voor zover de minderjarige voordien een of meer misdrijven heeft gepleegd waarvoor een gevangenisstraf van zes maanden of meer kan worden opgelegd.³

De vorige bepaling kan toegepast worden zelfs indien de betrokkene op het tijdstip van het vonnis de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt. In dit geval wordt hij gelijkgesteld met een minderjarige voor de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk IV van deze titel, alsmede van artikel [433*bis* van het Strafwetboek].

Iedere persoon die het voorwerp is geweest van een beslissing tot uit handen geven, genomen met toepassing van dit artikel, wordt met betrekking tot feiten gepleegd de dag na zijn definitieve veroordeling door het bevoegde gerecht onderworpen aan de rechtsmacht van de gewone rechter.]

² idem

³ Art. 2